

Győri Ítélőtábla
Gf.IV.20.031/2014/9.szám

A Győri Ítélőtábla a dr. Vértényi Jenő ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Raffai Róbert ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés és vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránti perében a Veszprémi Törvényszék 2013. december 4. napján kelt 4.G.40.066/2013/9. számú ítélete ellen a felperesek részéről 10. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékgyben eljáró hatóság felhívására és számlájára 233.600,- (Kettőszázharmincháromezer-hatszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, az alperesnek pedig 15 napon belül 40.000,- (Negyvenezer) Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80.000,-Ft perköltséget, az államnak pedig 175.200,-Ft eljárási illetéket.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes elsődlegesen a Ptk. 339. §-ára, másodlagosan a Cstv. 33/A §-ára alapítva kérte a felperes vezető tisztségviselőjének kártérítés megfizetésére kötelezését állítva, hogy a felperes felszámolásának elrendelésekor átadott tevékenységzáró mérlegben a vezető tisztségviselő 2.920.000,-Ft összegű tagi kölcsönt szerepeltetett, melyet a felszámoló felszólítására sem térített vissza. Az elsőfokú bíróság a keresetet a Ptk. 339. §. (1) és a Cstv. 33/A §. (1) bekezdése alapján sem ítélte megalapozottnak, figyelemmel arra, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségére és a bizonyítékok előterjesztésére kiterjedő tájékoztatás és felhívás ellenére bizonyítékot nem szolgáltatott, bizonyítási indítványt sem a megadott határidőben, sem azt követően nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a periratok alapján igazolást nyert, hogy az alperes a felperes tisztségviselője volt, e minőségében adta át a felszámolónak a tevékenységzáró mérleget, amely feltűntette az általa felvett kölcsön összegét, 2.920.000,-Ft-ot. A 2012. május 23-án intézett fizetési felszólításra adott alperesi levelek alapján megállapítható, hogy az alperes a társaság tisztségviselőjeként jogellenesen átadta a képviseleti jogot a kültagnak, korábbi élettársának. A peradatok szerint tehát maga az alperes is elismerte, hogy a zárómérlegben szereplő vagyonnal elszámolni nem tud. A felszámoló feljelentése alapján az alperessel szemben büntető eljárás is folyik, az alperes vétkességére vonatkozóan a felperes előadást tett a perben, utalt különösen arra, hogy alperesi elismerésen nyugvó tény, hogy az alperes a hitelezők érdekeivel ellentétet magatartást tanúsított, amikor nem ellenőrizte a kültag ügyintézői tevékenységét. A kölcsönügylettel kapcsolatosan a hitelezők érdekeit sértő magatartásnak ténybeli bizonyítékát abban jelölte meg a felperes, hogy a számviteli törvény előírásait az alperes megsértette, a belső- és külső bizonylatok nélkül teljesített és könyvelt ki- és befizetéseket, megnehezítve, illetve a készpénzállomány tekintetében megghiúsítva a vagyoni helyzet ellenőrzését.

A fellebbezés hivatkozott arra, hogy a cég képviselője helytállási kötelezettséggel tartozik, ha a zárómérlegben szereplő vagyonnal nem tud elszámolni. Az elsőfokú bíróság a fentiekkel szemben olyan bizonyítékokat hiányol, amelyek rendelkezésre álltak. Az alperes jogszabályt sértett, el is ismerte, hogy nem ellenőrizte a kültag tevékenységét, az okozott kár mértékét az általa aláírt mérleg tanúsítja.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helyes indokai alapján való helybenhagyására irányult. Az elsőfokú eljárásban előadott ellenkérelmét fenntartva hangsúlyozta, hogy a felperes a keresetében írt állításai közül semmit sem bizonyított. Az elsőfokú bíróság részletesen tájékoztatta a felperest a bizonyítási kötelezettségéről. Határidőt is kapott, ennek elmulasztásának jogkövetkezményeire is felhívta a bíróság a felperes figyelmét, azonban a felperes a felhívásnak nem tett eleget.

Utalt arra, hogy az alperes következetesen arra hivatkozott, hogy a felperesnek kára nem következett be, mert az általa hiányolt összeg építőanyag formájában a cég székhelyén fellelhető. Nem nyert bizonyítást a jogellenes alperesi magatartás, nem jogellenes, ha a vezető tisztségviselő egy ügy intézése során eseti jelleggel meghatalmazást ad másnak a feladat ellátására. Nem bizonyította azt sem a felperest, hogy a számviteli törvényben írt belső- és külső bizonylatok nélkül könyvelt az alperes ki- és befizetéseket, illetve, hogy a tevékenységzáró mérlegben szereplő vagyonnal nem tud elszámolni. Az alperes adásvételi szerződéssel igazolta, hogy a hiányolt vagyon tárgyi eszköz formájában megvan. A felperes kölcsönszerződésre és okirati bizonyítékra is hivatkozott, de bizonyítékot etekintetben sem csatolt.

A felperes az alperes fellebbezési ellenkérelmével kapcsolatos észrevételeiben a korábbi nyilatkozatait összefoglalta és fenntartotta. Az alperesi védekezés körében utalt arra, hogy az építőanyag a felperes könyveiben nem szerepel, bevételezésük nem történt meg, a tevékenységzáró mérleg átadásának időpontjában az alperes azt sem jelezte, hogy egyáltalán ilyen építőanyag a társaság tulajdonában állna. A rendelkezésre bocsátott számlákon vevőként az alperes neve szerepel.

A Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.493/2011/4. sorszámú ítéletére utalással kifejtette, hogy a társaság tisztségviselőjét törvényi vélelem alapján terheli a felelősség a társaság fizetéseképtelenségéért, illetőleg a magatartásával okozott károkért. Az árnyékvezetőt pedig a Ptk. 339. §-a alapján lehet felelősségre vonni. A törvényi vélelem alapján tehát az alperesnek kell kimentő bizonyítást előterjesztenie, amelyet azonban nem tett meg. Az általa előadottak a kimentésre alkalmatlanok.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítás lefolytatása érdekében a Pp. 3. §. (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a felperest a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről (4.G.40.066/2013/4. számú végzés). Tájékoztatása kiterjedt arra, hogy az adós vezető tisztségviselőjével szemben a Gt. 30.§., valamint a Cstv. 33/A §. alapján előterjesztett igény eredményes érvényesítése érdekében bizonyítania kell, hogy az alperes mikor, milyen összeget, milyen jogcímen vett fel a felperestől és miben áll az alperes jogellenes magatartása, továbbá a felperes mikor került fizetéseképtelen (helyesen fizetéseképtelenséggel fenyegető) helyzetbe, ebben az időpontban milyen értékű vagyonnal rendelkezett és ekkortól a felszámolás elrendeléséig milyen mértékű vagyronvesztést szenvedett el.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a fenti körben a bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul nem tudott eleget tenni. Az alperes felelősségének megalapozására alkalmas - konjunktív - feltételek teljes körű fennállását nem igazolta.

A felperes csupán állította, de kétséget kizáróan nem bizonyította a bekövetkezett kár összegét, nyilatkozatot sem tett a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontjáról.

A felperes, illetve a hitelezők érdekeit sértő magatartás körében számviteli hiányosságokra, a cégképviselőt jogosulatlan átengedésére hivatkozott. Ezek azonban a kártérítési felelősségnek csupán részei, legfeljebb a jogellenes magatartás megalapozására szolgálhatnak, a kártérítési felelősség további együttes feltételeinek alátámasztására azonban nem elegendők.

A felperes az elsőfokú bíróság részletes tájékoztatása mellett sem terjesztette elő a fenti körben bizonyítási indítványait. A peradat-szolgáltatási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy még a hivatkozott zárómérleg csatolását is elmulasztotta.

A keresetleveléhez csatolta az alperes írásbeli nyilatkozatait, továbbá a felperes által 2008. október 27-én kötött - építési anyag vásárlására irányuló - adásvételi szerződést. Az alperesi nyilatkozatok tartalma és az adásvételi szerződés sem alkalmas a felperes által bizonyítandó tények teljes körének alátámasztására.

A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatosan utal az ítéltábla arra, hogy a bizonyítási teherre vonatkozóan a fellebbezési eljárásban hivatkozott eseti döntések a perbeli esetben nem irányadóak, hisz a Cstv. 33/A §. (3) bekezdés szerinti (az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi, a 31. §. (1) bekezdés a.)-d.) pontja szerinti beszámoló-készítési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségnek megsértésén alapuló) vélelem nem áll fenn, legalábbis a felperes azt sem bizonyította, hogy a vélelem fennálltát megalapozó fenti körülmények megállapíthatóak lennének.

A kifejtettakra figyelemmel az elsőfokú bíróság és a bizonyítási teher megfelelő telepítésével, a felperes által rendelkezésre bocsátott peradatok helyes értékelésével, továbbá a sikertelen bizonyítás jogkövetkezményeinek helyes alkalmazásával utasította el a felperes keresetét, ezért azt az ítéltábla a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta, az eredménytelenül fellebbező felperest pedig a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett fellebbezési illeték állam javára, míg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja és (5), továbbá (6) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletben meghatározott - ÁFA-t is magában foglaló - ügyvédi munkadíj felét kitevő másodfokú perköltség alperes javára való megfizetésére.

Győr, 2014. október 17. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: